

نمایندگان مجلس با اکثریت آرا تصویب کردند

طرح تعلیق همکاری با آژانس

دو نماینده مجلس و اساتید حقوق بین الملل درباره دلایل تصویب این طرح به «ایران» توضیح دادند

←۴۲

هشدار ۷۵۳ استاد و کارشناس روابط بین الملل

در آمریکا نسبت به پیامدهای رویارویی با ایران

←۵

تحلیل جامعه‌شناسانه جنگ به روایت تئو آزادارمکی

هم دولت قوی می‌خواهیم

هم جامعه قوی

←۳

رئیس جمهوری در جلسه هیأت دولت:

همدلی امروز فرصتی

برای تحول در رفتار مسئولان است

←۲

معاون اول رئیس جمهور:

ایران وارد دوران جدیدی شده است

←۲

• پنجشنبه ۵ تیر ۱۴۰۴ • ۳۰ ذیحجه ۱۴۴۶ • ۲۶ ژوئن ۲۰۲۵ • سال سی و یکم • شماره ۸۷۷۲ •

• ۱۲ صفحه • قیمت در سراسر کشور: ۱۰۰۰۰ تومان • Keytitle: IRAN Tehran • ISSN1027-1449 •

وطنم سرای امید

ایرانیان در جنگ ۱۲ روزه، دشمنان را غافلگیر کردند؛ با وجود تفاوت‌های سیاسی و اجتماعی

همه گرد پرچم ایران جمع شدند و همدلی ملی

را به رخ صهیونیست‌ها کشیدند. اما در دوران

پساجنگ باید این سرمایه بزرگ را غنیمت شمرد و با

امید به آینده، وحدت ملی را تثبیت کرد.

شاه ساخت را در همین سال‌های اخیر با شعری از بیژن ترقی به یک شعر میهن پرستانه تبدیل کردیم؛ شعری که نوای آن در حدود ۱۰ نسل (اگر هر نسل را ۱۵ سال در نظر بگیریم) در خاطر داشتند ولی ما آن را به یک سرود میهنی با عنوان «ایران جوان» یا «وطنم» تبدیل کردیم. وطنی که همان سرای امید ماست. همان خانه‌ای که آن قدر دوستش داریم که برایش این همه شعر گفته‌ایم. آدمی برای کسی که دوستش دارد شعر می‌گوید دیگر. آهنگ می‌خواند. مگر نه؟

زندان رفتند مثل انتهای. حتی آنان که روزی مهاجرت کردند مثل محمدرضا لطفی. حتی آنان که روزی قهر کردند مثل محمدرضا شجریان. آرزوی همه ماست بند سوم این شعر که به ایران غمی نرسد و شکوهش جاودانه باشد چون اینجا «یادگار خون عاشقان» است. سپیده البته تنها شعر وطن‌دوستانه این مملکت نیست. تاریخ ما پر از این شعرهاست. ما حتی آن موسیقی که نوازنده فرانسوی (آلفرد لومر) در میانه دوره قاجار (۱۲۵۲) برای مارش نظامی در برابر

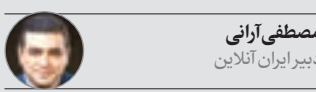
«بهروزی» را برود. همان چیزی که به آن می‌گویند زندگی خوب (و نه حتی معمولی). ایران قرار است ندای صلح و آزادی بدهد نه فقط برای خود بلکه برای رتبه‌بندی غمگین‌ترین کشورهای جهان «اتحاد». عصر گمشده‌ای که ما در پس دوقطبی‌های حدود ۲۰ سال اخیر در بله. دل‌ها در آن «پر خون» است و سپیده در آن «گلگون» ولی در آن «شکوه شادی افزون» است.

ایران در میانه تصنیفی که لطفی در ملی دوم است. سرود ملی برای همه ایرانی‌ها. حتی آنان که روزی در این کشور

لطفی آهنگ آن را و سپس انتهای شعر آن را سروده است. با این همه اما، پخش دوباره این اثر در این روزها از صداوسیما خاطره مشترک جمعی ما را تحت تأثیر قرار داده است.

ایران در شعر سایه، «سرای امید» است. آن طور که برخی از این «نوجوانان» و افراد بعضاً عصبانی از برخی رفتارها می‌گویند «خراب شده» نیست؛ خانه ماست، اثر در صداوسیما می‌شود. اینها تازه بجز این است که مثلاً تصنیف به نوعی از سر به ته ساخته شده است. یعنی ابتدا

بعد خواهان آن شده است. از سوی دیگر برای سازندگان آن اتفاقات عجیبی رخ می‌دهد. انتهای برای مدتی بعد از انقلاب زندانی می‌شود و حتی در حیاط زندان آن را می‌شنود و بغض می‌شکند. لطفی از سال ۱۳۶۳ ایران را ترک می‌کند و تا ۲۳ سال بعد به ایران بازمی‌گردد و محمدرضا شجریان هم از سال ۱۳۸۸ خواهان عدم پخش آثارش از جمله این محمدرضا شجریان آن را خوانده است. دوم اینکه گفته شده که ابتدا رادیو و تلویزیون از این اثر استقبال نکرده ولی

مصطفی آذانی

دبیر ایران‌الاین

داستان تصنیف «سپیده» یا همان «ایران ای سرای امید» جزئیات عجیبی دارد. اول اینکه سه غول آن را ساخته‌اند. هوشنگ ابتهاج یا همان سایه شعر را گفته، محمدرضا لطفی آهنگ آن را ساخته و محمدرضا شجریان آن را خوانده است. دوم اینکه گفته شده که ابتدا رادیو و تلویزیون از این اثر استقبال نکرده ولی

ارکستر سمفونیک تهران در تجلیل از همبستگی ملی نواخت

طنین «ای ایران» در برج آزادی

گزارش

الهام یوسفی

روزنامه نگار

ارکستر سمفونیک تهران در تجلیل از همبستگی ملی نواخت. عصر روز گذشته، برج آزادی تهران صحنه یکی از باشکوه‌ترین رویدادهای هنری-ملی هفته‌های اخیر بود؛ جایی که صدای سرود «ای ایران، ای مرز پرگهر» با همخوانی صداها شهرودن تهرانی، در فضای باز محوطه تاریخی برج آزادی طنین‌انداز شد و صحنه‌ای از همبستگی، غرور و عشق به میهن را به نمایش گذاشت. این اجرا، به همت ارکستر سمفونیک تهران و با حضور ۷۰ نوازنده، به رهبری استاد نصیرحیدریان برگزار شد. رویدادی هنری که به مناسبت تجلیل از همبستگی ملی و روحیه تاب‌آوری مردم ایران در روزهای دشوار تدارک دیده شده بود و با استقبال گسترده مردم پایتخت همراه شد. این رویدادهای هنری به همت کمپین «به نام ایران» و با همکاری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و همراهی هنرمندان تدارک دیده و اجرا شدند. دیروز در این کنسرت فضای باز که با حضور جمعی از فعالان هنری، هنری و سیاسی همراه بود، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز در کنار مردم حضور یافت و با هنرمندان ارکستر دیدار و گفت‌وگو کرد. ارکستر سمفونیک تهران در این اجرا، قطعاتی از جمله: فرادای وطن، پاورانه، ای ایران، ای مرز پرگهر و به نام ایران را برای حاضران اجرا کرد؛ قطعاتی که هر یک با بار احساسی و ملی خود توانستند پیامی از امید، اتحاد و ایستادگی را به مخاطبان منتقل کنند. این اجرا بخشی از سلسله رویدادهایی با عنوان «شهر زندگی، موسیقی» است که با هدف حفظ روحیه اجتماعی، ترویج فرهنگ صلح و حمایت از همبستگی ملی، در نقاط مختلف شهر تهران برگزار می‌شود.

حیدریان: پیام ما، امید است

نصیرحیدریان رهبر ارکستر سمفونی تهران در گفت‌وگو با «ایران» در پاسخ به اینکه چه انگیزه‌ای باعث شد تا در این شرایط و در چنین مکانی اجرا داشته باشید، اظهار کرد: «این موضوع تنها یک مسأله شخصی نیست، بلکه یکی از اصول و ارزش‌های ارکستر سمفونیک تهران است. این ارکستر همیشه در تمام برهه‌های تاریخی، چه در زمان غم و سختی و چه در شرایط عادی، در کنار مردم ایران بوده است. حتی در برنامه‌های اخیر، از کودکان و نوجوانان در سراسر کشور دعوت شد تا اگر علاقه‌مند هستند، در این حرکت فرهنگی مشارکت کنند.»

وی اضافه کرد: «ما شاهد بودیم که هنرمندان و علاقه‌مندان از شهرهای مختلفی مانند اصفهان، شیراز، سمنندج و بسیاری نقاط دیگر به تهران آمدند تا با هم به پاس قدرنری حمایت از ملت ایران کنسرتی را برگزار کنیم. این برنامه‌ها نه تنها نشان‌دهنده همبستگی هنرمندان با مردم است بلکه نوعی پیام امید و همراهی در روزهای دشوار است.»

حیدریان در پاسخ به اینکه «در این شرایط، اجرای کنسرت و هنر موسیقی چقدر می‌تواند تأثیرگذار باشد و پیام اصلی این کنسرت‌ها چیست؟» افزود: «موسیقی هنری است که مستقیماً با قلب انسان‌ها ارتباط برقرار می‌کند و می‌تواند فراق‌تر از منطق و استدلال‌های صرف، به احساسات و روح آنان نفوذ کند. در واقع موسیقی یک درمانگر روحی است که به مردم اجازه می‌دهد برای دقایقی از دغدغه‌ها و سختی‌های زندگی فاصله بگیرند و آرامش بیابند.»

حیدریان ارکسترزاده‌ها را «پیام کنسرت‌های ما برای ملت ایران، که سال‌ها سختی و چالش‌های فراوانی را پشت سر گذاشته‌اند، نوعی تسکین کوتاه‌مدت و فرصتی برای تجدید قوا و امیدواری است. حتی فیلسوف معروف آلمانی، شوپنهاور، معتقد بود که موسیقی می‌تواند انسان‌ها را برای مدتی

کوتاه از مشکلات و اندوه‌های زندگی رها کند. بنابراین ما معتقدیم این هنر، چراغی است که در تاریکی به سوی فردایی روشن‌تر می‌تابد.»

حیدریان درباره اینکه «در سال‌های اخیر هنرمندان با چالش‌ها و مشکلات فراوانی مواجه بوده‌اند. پس از جنگ و شرایط دشوار، انتظارات از آینده چیست و چه خواسته‌هایی دارید؟» گفت: «ما امیدواریم شرایطی فراهم شود که همبستگی میان هنرمندان و مردم حفظ و تقویت گردد. همچنین انتظار داریم که پس از پشت سر گذاشتن این دوران سخت، ارکستر سمفونیک تهران بتواند نقشی پررنگ‌تر در جامعه ایفا کند.»

وی ادامه داد: «در این راستا برنامه‌ریزی‌هایی در دست اجراست تا کنسرت‌هایی با کیفیت بالا در شهرستان‌های مختلف کشور برگزار شود. هدف این است که مردم سراسر ایران بتوانند به موسیقی باکیفیت دسترسی پیدا کنند و با هنر موسیقی اصیل آشنا شوند. چنین حرکتی نه تنها سطح فرهنگ موسیقایی جامعه را ارتقا می‌دهد، بلکه زمینه‌ساز ایجاد فضای امید و نشاط در زندگی مردم نیز خواهد بود.»

حیدریان تأکید کرد: «ما باور داریم که موسیقی، به عنوان زبان جهانی می‌تواند پلی باشد برای اتحاد و همدلی در میان مردم ایران.»

شیرزاد: پیام خود را به مردم جهان رساندیم

مهدی شیرزاد، فعال سیاسی و عضو کمپین «به نام ایران» نیز در گفت‌وگو با «ایران»، با بیان اینکه «مهم‌ترین چالش پیش روی این کمپین در روزهای جنگ، قطع ارتباط با مردم بوده، گفت: «یکی از اصلی‌ترین ابزارهای ما برای ارتباط گیری با مردم، شبکه‌های اجتماعی و پیام‌رسان‌ها بودند که در همان روزهای ابتدایی جنگ، به دلایل قابل‌درک، اینترنت کشور محدود و عملاً قطع شد. همین مسأله باعث شد تا ما در رساندن

محتوای تولیدی خود به داخل کشور دچار مشکل شویم. با این حال، تلاش کردیم از طریق راه‌اندازی بخش‌های انگلیسی‌زبان و عربی‌زبان کمپین، روایت مطلوبیت مردم ایران را به افکار عمومی منطقه و جهان منتقل کنیم.»

وی اضافه کرد: «همچنین ایرانیان خارج از کشور بزرگ‌ترین سرمایه ما بودند؛ چون توانستند صدای مردم ایران را در رسانه‌های بین‌المللی و فضای عمومی منعکس کنند. شیرزاد اضافه کرد: «در دنیای امروز، جنگ تنها محدود به تقابل نظامی نیست. شاید مهم‌تر از گلوله و تانک، روایتی باشد که از یک جنگ در افکار عمومی جهانی ساخته می‌شود. ما در این کمپین تمام تلاش مان را کردیم تا آن‌طور که مردم ایران این جنگ را تجربه می‌کنند و روایت می‌سازند، آن را بازتاب دهیم.»

وی اظهار کرد: «به نام ایران، کمپنی بود که طیف گسترده‌ای از مردم در آن مشارکت کردند؛ از هنرمندان، نویسندگان، فیلم‌سازان، فعالان موسیقی و هنرهای تجسمی گرفته تا چهره‌های دانشگاهی و سیاسی از جریان‌های مختلف. اصلاح‌طلب، اصول‌گرا، معتقدان مذهبی و حتی کسانی که سال‌ها ما مورد بی‌مهری یا محدودیت قرار گرفته بودند؛ همه پای کار آمدند.»

عکس: سپهر ایران/ایران

به گفته شیراز، «در این کمپین، هم مداحی حضور داشت که مورد حمایت نهادهای رسمی است و هم خواننده‌ای که سال‌ها ممنوع‌الفعالیت شده بود. از استادی که از دانشگاه اخراج شده بود تا استادی که همچنان در حال تدریس است، همه یکصدا پای ایران ایستادند.»

وی تصریح کرد: «این تصویر همبستگی واقعی ملت ایران است. فکر می‌کنم مهم‌ترین چیزی که دشمن را ناامید کرد، همین اتحاد درون و غیرقابل انکار بود. رئیس‌جمهوری آمریکا وقتی دید جامعه ایران، به‌رغم همه گلايه‌ها و اختلاف‌نظرها، پشت کشورش ایستاده، مجبور شد با جدیت بیشتری مسیر آتش‌بس را دنبال کند. جامعه‌ای که وقتی پای ایران در میان است، اختلافات را کنار می‌گذارد و با تمام وجود، از خاک و مردمش دفاع می‌کند.»

نادره رضایی: حضوری به مثابه همبستگی ملی

نادره رضایی، معاون هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی هم در گفت‌وگو با «ایران» با بیان اینکه «در روزهای میانی جنگ، تصمیم گرفتیم رویدادهایی را با محوریت هنر و موسیقی برگزار کنیم»، گفت: «با توجه به اینکه مشخص نبود جنگ تا چه زمانی ادامه دارد، ما با عنوان شهر زندگی، موسیقی یا

بدون روتوش

محمد محسن فاقری

کارشناس خاورمیانه

پیروزی یا شکست؟

یکی از آفات فضای سیاسی ایران(که البته تنها مختص ایران نیست) عجله در کنش و ارزیابی هراتفاقی است، به طور مثال می‌توان به دو اتفاق حمله ایران به العبدیه در پاسخ به تجاوز آمریکا به تأسیسات هسته‌ای ایران و همچنین اعلام خبر آتش بس اشاره کرد.

در مورد اول پیش از هر گونه جزئیات حمله، میزبان آسیب و واکنش‌ها برخی سعی در زیر سؤال بردن و نمایشی بودن آن کردند، درست مانند تلاشی که ترامپ در توییت هایش سعی داشت القا کند.

این درحالی است که تحلیل و بررسی این اتفاق بزرگ یعنی حمله به بزرگترین پایگاه آمریکا در خاک یکی از کشورهای نزدیک به تهران یعنی قطر، بدون جزئیات و افشای اخبار و اطلاعات دقیق میسر نیست.

این شتاب زدگی در اعلام آتش بس هم قابل رؤیت بود. پیش از رسیدن ساعت ۷ به صبح برخی پیشاپیش پیروز یا شکست این نبرد را مشخص کرده بودند. این در حالی است که چگونگی پایان و ماهیت آتش بس قطعاً یکی از مؤلفه‌های مهم سنجش پیروزی یا شکست در مقاومت ۱۲ روزه است. در وهله اول با توجه به نوع کنش و اقدامات و همچنین مواضع دشمن می‌توان به صراحت مطرح کرد که هدف آنها براندازی و تغییر حکومت بوده است. اهداف اعلامی رسمی پایان دادن به برنامه هسته‌ای ایران و موشکی ایران هم از دیگر هدف گذاری‌های تل آویو در آغاز حمله به ایران بود.

← (ادامه در صفحه ۵)